

finansieringsinstitutter kan yde sekundære lån til opførelse eller ombygning af beboelsejendomme m.v., foreslås nedsat fra 75 pct. til 70 pct. af ejendommens værdi, jfr. de almindelige bemærkninger.

I lovens § 6, stk. 2, er det bestemt, at den i stk. 1 fastsatte lånegrænse kan forhøjes i det omfang, staten eller en kommune yder garanti for et lån i medfør af lovens kap. III, V eller VI, eller lov om støtte til tilvejebringelse af kollegier for unge under uddannelse.

Det samme gælder, dersom der på anden måde stilles uomtvistelig god sikkerhed efter boligministerens nærmere bestemmelse inden for de i de nævnte lovbestemmelser fastsatte lånegrænser.

I henhold til sidstnævnte bestemmelse har realkreditfondene fået ministeriets godkendelse af udlån mod forsikringsgaranti inden for en lånegrænse på 85 pct. I overensstemmelse med de foreslåede nedsættelser af de i kap. III indeholdte lånegrænser, jfr. ændringsforslag nr. 3-5 og 7, vil realkreditfondenes grænser for lån mod forsikringsgaranti ligeledes blive nedsat med 5 pct. til 80 pct.

Til nr. 3.

Grænsen for de i lovens § 11 omhandlede lån til socialt boligbyggeri foreslås nedsat med 4 pct. af anskaffessummen, jfr. de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 og 5.

Grænsen for de i lovens § 12 omhandlede lån til privat boligbyggeri foreslås nedsat med 5 pct. af anskaffessummen, jfr. de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6.

De nævnte bestemmelser, der foreslås ophævet, fastsætter, at statsgaranti for lån højst kan omfatte et beløb på 9.000 kr. pr. lejlighed i etageejendomme og 13.000 kr. pr. lejlighed i parcel- og rækkehuse.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere boligministeren til med finansudvalgets tilslutning at ændre beløbene.

Efter at statsgarantiens omfang siden lovændringerne af 20. februar 1964 varierer med størrelsen af kurstab og dermed med arten af optagne prioritetslån har faste maximumsbeløb vist sig uhensigtsmæssige, bl.a. fordi de vil kunne tvinge en bygherre til optagelse af højt forrentede lån, selv om dette af andre grunde måtte være uønskeligt. Endvidere har maximumsbeløbet bevirket en utilsigtet begrænsning af statsgarantien, hvor en privat bygherre har opført en ejendom, der indeholder både erhvervslokaler og beboelse.

Hertil kommer, at statsgarantiens størrelse allerede begrænses derved, at statsgaranti kun kan bevilges til byggeri uden luksuspræg og med lejligheder af mindre type, jfr. lovens § 47, og at garantiens størrelse i øvrigt er begrænset som følge af den legale lånegrænseprocent.

Til nr. 7.

Grænsen for de i lovens § 13 omhandlede lån til ombygninger foreslås nedsat med 5 pct. af anskaffessummen, jfr. de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8.

I betænkningen om den mulige forøgelse af boligbyggeriet, afgivet i september 1964 af boligministeriets udvalg angående byggeriets kapacitet, anbefales det at fremme langtidspanlagt, industrialiseret byggeri. Hermed betegnes arbejdskraftbesparende, præfabrikeret byggeri med vidtgående arbejdsplanlægning og med mulighed for at udnytte gentagelsesvirkningen, men uden krav om anvendelse af bestemte materialer, når byggeriet i øvrigt er lagt til rette med henblik på anvendelse af præfabrikerede bygningsdele i størst mulig udstrækning, og når byggeriet som helhed er rationelt tilrettelagt. Langtidspanlagt, industrialiseret byggeri, der kan omfatte såvel etagebyggeri som gruppebyggeri af enfamiliehuse, er knyttet til boliglovens § 23, stk. 1, som muliggør langtidspanlægning af statsstøttet byggeri.

Regeringen finder det ønskeligt, at man gennem statens støtte til byggeriet kan medvirke til at fremme det nævnte lantidsplanlagte, industrialiserede byggeri, således at byggekapaaciteten kan forøges, jfr. de indledende bemærkninger til lovforslaget.

For det sociale byggeris vedkommende er forholdet nærmere det, at garantirammen for sådant byggeri ifølge lovens § 20, stk. 1, er 10.000 lejligheder årligt. Heraf er for 1964 i henhold til lovens § 23, stk. 1, med finansudvalgets tilslutning 3.000 lejligheder bestemt til opførelse som langtidspanlagt, industrialiseret byggeri. En overvejende del af den nævnte øvrige ramme må indtil videre påregnes at medgå til byggeri i mindre enheder ud over landet, hvor der i hovedsagen bliver tale om traditionelt byggeri. Man vil derfor næppe i de kommende år kunne udvide det langtidspanlagte, industrialiserede byggeri inden for den eksisterende ramme til mere end andelen for 1964.

Det foreslås derfor at øge rammen for socialt byggeri med 1.500 lejligheder i finansåret 1965-66 og med 2.500 lejligheder fra finansåret 1966-67